

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 719/2018
28.06.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 251. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Бранислава Лекића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 635/17 од 07.11.2017. године, на седници већа одржаној 28.06.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Бранислава Лекића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 635/17 од 07.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу 5К 45/16 од 13.04.2017. године, окривљена АА, оглашена је кривом због извршења кривичног дела несавесно пружање лекарске помоћи из члана 251. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је осуђена на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужна платити суду у року од три месеца од дана правноснажности наведене пресуде, а ако исту не плати у остављеном року, одређено је да ће новчана казна бити замењена казном затвора и то тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора. Окривљена је обавезана да на име паушала плати суду износ од 3.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, а на име трошкова кривичног поступка износ од 8.562,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде, као и да оштећенима на име заступања од стране пуномоћника, плати износ од 72.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 635/17 од 07.11.2017. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Шапцу, преиначена је пресуда Основног суда у Шапцу 5К 45/16 од 13.04.2017. године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду, окривљену АА, огласио кривом због извршења кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. КЗ у вези

члана 251. став 3. у вези става 1. КЗ и осудио је на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, која ће се извршити без примене електронског надзора, тако што окривљена не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим да уколико окривљена једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у Заводу за извршење кривичних санкција, док је жалба браниоца окривљене АА, одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена. Окривљена је обавезана да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, као и трошкове кривичног поступка, о чијој висини је одређено да ће првостепени суд одлучити посебним решењем.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 635/17 од 07.11.2017. године, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Бранислав Лекић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијану пресуду и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање али пред потпуно измењеним већем или исту преиначи, те окривљену ослободи од оптужбе и призна јој трошкове поступка, по трошковнику који ће накнадно доставити.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (чл. 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач. 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП.

Како из списка предмета и то из доставнице за лично достављање произилази да је пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 635/17 од 07.11.2017. године, окривљеној достављена истицањем на огласној табли суда (из доставнице произилази да је писмено истакнуто дана 13.12.2017. године), те како се сходно члану 246. став 1. ЗКП има сматрати да је по протеку рока од осам дана достављање окривљеној извршено-у конкретном случају је то дана 21.12.2017. године - а како је њен бранилац адвокат Бранислав Лекић, захтев за заштиту законитости поднео дана 23.02.2018. године, дакле по протеку законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене оценио као неблаговремен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**